

Ασίζ Νεσίν, Σώ πα, μη μιλάς!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τετάρτη, 02 Ιούνιος 2010 05:27

Σώ πα, μη μιλάς! (Ασίζ Νεσίν 1915-1995)

□□□□□□□□□□□□□□□□ Rene Magritte "Η Σιωπή"

Σώ πα, μη μιλάς , είναι ντροπή
κόψ' τη φωνή σου
σώ πασε επιτέλους
κι αν ο λόγος είναι αργυρός
η σιωπή είναι χρυσός.

**Τα πρώ τα λόγια που άκουσα από παιδί
έκλαιγα, γέλαγα, έπαιζα μου λέγανε:
"σώ πα".**

**Στο σχολείο μου κρύψαν την αλήθεια τη μισή,
μου λέγανε : "εσένα τι σε νοιάζει ; Σώ πα!"**

**Με φιλούσε το πρώ το κορίτσι που ερωτεύτηκα και μου λέγανε:
"κοίτα μην πεις τίποτα, σσσσ....σώ πα!"**

**Κόψε τη φωνή σου και μη μιλάς, σώ παινε.
Και αυτό βάσταξε μέχρι τα εικοσί μου χρόνια.**

**Ο λόγος του μεγάλου
η σιωπή του μικρού.**

**Έβλεπα αίματα στο πεζοδρόμιο,
"Τι σε νοιάζει εσένα;", μου λέγανε,
"θα βρεις το μπελά σου, σώ πα".**

**Αργότερα φωνάζανε οι προϊστάμενοι
"Μη χώ νεις τη μύτη σου παντού,
κάνε πως δεν καταλαβαίνεις ,σώ πα"**

**Παντρεύτηκα , έκανα παιδιά ,
η γυναίκα μου ήταν τίμια κι εργατική και
ήξερε να σωπαίνει.
Είχε μάνα συνετή , που της έλεγε "Σώ πα".**

**Σε χρόνια δίσεκτα οι γονείς, οι γείτονες με συμβουλευανε :
"Μην ανακατεύεσαι, κάνε πως δεν είδες τίποτα. Σώ πα"
Μπορεί να μην είχαμε με δ'αύτους γνωριμίες ζηλευτές,
με τους γείτονες, μας ένωνε , όμως, το Σώ πα.**

**Σώ πα ο ένας,σώ πα ο άλλος σώ πα οι επάνω, σώ πα οι κάτω,
σώ πα όλη η πολυκατοικία και όλο το τετράγωνο.
Σώ πα οι δρόμοι οι κάθετοι και οι δρόμοι οι παράλληλοι.
Κατάπιαμε τη γλώ σσά μας.
Στόμα έχουμε και μιλιά δεν έχουμε.
Φτιάξαμε το σύλλογο του "Σώ πα".
και μαζευτηκαμε πολλοι
μία πολιτεία ολόκληρη, μια δύναμη μεγάλη ,αλλά μουγκή!**

**Πετύχαμε πολλά,φτάσαμε ψηλά, μας δώσανε παράσημα,
τα πάντα κι όλα πολύ.
Εύκολα, μόνο με το Σώ πα.
Μεγάλη τέχνη αυτό το "Σώ πα".**

**Μάθε το στη γυναίκα σου,στο παιδί σου,στην πεθερά σου
κι όταν νιώσεις ανάγκη να μιλήσεις ξερίζωσε τη γλώ σσά σου
και κάν'την να σωπάσει.
Κόψ'την σύρριζα.
Πέτα την στα σκυλιά.
Το μόνο άχρηστο όργανο από τη στιγμή που δεν το μεταχειρίζεσαι σωστά.**

**Δεν θα έχεις έτσι εφιάλτες , τύψεις κι αμφιβολίες.
Δε θα ντρέπεσαι τα παιδιά σου και θα γλιτώσεις απο το βραχνά να μιλάς ,
χωρίς να μιλάς να λές "έχετε δίκιο,είμαι σαν κι εσάς"
Αχ! Πόσο θα 'θελα να μιλήσω ο κερατάς.**

**και δεν θα μιλάς ,
θα γίνεις φαφλατάς ,
θα σαλιαρίζεις αντί να μιλάς .**

**Κόψε τη γλώ σσά σου, κόψ'την αμέσως.
Δεν έχεις περιθώ ρια.
Γίνε μουγκός.
Αφού δε θα μιλήσεις , καλύτερα να το τολμήσεις Κόψε τη γλώ σσα σου.**

**Για να είσαι τουλάχιστον σωστός στα σχέδια και στα όνειρά μου
ανάμεσα σε λυγμούς και σε παροξυσμούς κρατώ τη γλώ σσά μου,
γιατί νομίζω πως θα'ρθει η στιγμή που δεν θα αντέξω
και θα ξεσπάσω και δεν θα φοβηθώ και θα ελπίζω
και κάθε στιγμή το λαρύγγι μου θα γεμίζω με ένα φθόγγο ,
με έναν ψίθυρο, με ένα τραύλισμα, με μια κραυγή που θα μου λέει:
ΜΙΛΑ!....**

[Ακούστε το μελοποιημένο . Μουσική: Γιάννης Βελίκης. Αφήγηση: Χρήστος Φολτόπουλος.
Κιθάρα: Άγγελος Ελευθεριάδης. Ηχοληψία, Παραγωγή: Χρήστος Φολτόπουλος.](#)